

Léto je tu a na zahálku ani nudu není místo!

Pomáháme rodinám pečujícím o dítě s mentálním, pohybovým či kombinovaným postižením nebo s ohroženým vývojem v raném věku.

*v Praze
ve Středočeském kraji
v Plzeňském kraji
v Ústeckém kraji*

Milí čtenáři, náš Zpravodaj vás už možná nezastihne doma, ale jak se na léto sluší a patří – v přírodě – v lese, na horách, u vody, ve vodě, jak to má každý rád...

Na koho prázdniny a dovolená ještě čekají nebo má svůj mobil, iPad či počítač

s sebou a zajímá ho, co je v rané péči ve Stodůlkách nového, zjistí, že:

- *jsme byli na pobytu rodin a že se nám vydařil (všechny reportáže jsou od účastníků)*
- *jsme spustili nové webové stránky a také půjčovnu pomůcek*

- *rodiče, kteří neuspěli se žádostí o příspěvek na péči, mají zastávku v Národní radě osob se zdravotním postižením*

Blahopřejeme všem, kdo si díky odpočinku Zpravodaj přečtou až v září!

Veronika Strenková

Milá Pavlínko,

rádi bychom vám všem z rané péče ještě jednou srdečně poděkovali za organizaci letošního pobytu v Lučkovcích, jsme moc rádi, že jsme se toho mohli s vámi absolvovat a prožít.

Účastnili jsme se poprvé a jsme opravdu mile

překvapeni profesionálním a zároveň velmi lidským přístupem Vás i všech vašich kolegů, zajímavým programem, příjemným místem a přátelskou atmosférou, která tam vládla.

Opravdu jsme si tam psychicky

odpočinuli, načerpali síly a taky vnímáme velmi pozitivní dopad na naše „dítka.“ Budeme se moc těšit na příští pobyt.

S velkým poděkováním a srdečným pozdravem

**rodina
Záleských**

Pobyt s ranou péčí si nikdy nenecháme ujít

A letošní rok to opět stálo za to. Rekreační středisko Lučkovice bylo ideálním místem

ke společnému setkání. Hřiště, les, louky, milý personál, výborná kuchyně, klid, žádný signál a minimální kontakt s civilizací. K tomu slušně počítá a především bezva parta rodičů, dětí a kamarádů z rané péče, kteří s chutí společně zpívali, vyráběli, cvičili, hráli

si a svým životním postojem se vzájemně pozitivně nabíjeli.

Málokdy má člověk to štěstí strávit několik dní s tak prima partou, jaká se tu opět sešla. O zážitky a veselé okamžiky nebylo nouze. A dlouhou chvíli, či dokonce nudu by tu stěží někdo hledal.

„Tety“ z rané péče byly plné nápadů a pro každého si našly chvíli. Opět pro rodiče zajistily relaxaci v podobě masáže či lekce plstění (tentokrát se maminky ozdobily šperky). Dokonce jsme si vyzkoušeli tetování henou. Naše ruce pak zdobili větší-

nou šneci, kytičky a sluníčka, ale příští rok si troufneme i na větší výtvarná díla.

Milé slečny studentky nám pomáhaly s dětmi a zvládly to na jedničku! Děkujeme!

Dlouho budu vzpomínat na Kačku, Barborku, Bořka, Vojtíška, Terezky, Madlenku, Silvinku a všechny ostatní a těšit se na příští rok, až se s našimi malými i velkými kamarády opět sejdem.

Markéta Pošmourná

Na pobytu se mi líbilo zpívání, hřiště i tvoření. Já vyrábím nerad, ale tady to bylo lehké, tak mě to i bavilo. S tetama byla sranda, pěkně předcvičovaly, dělaly prasátka a teta Alena je nejlepší kytaristka z pobytu. No, žádná jiná tam nebyla, ale i tak by teta mohla založit kapelu. S mým týmem holek jsem řádl každý den do deseti večer. Pan kuchař byl vtipný a moc dobře vařil. Nejvíc se mu povedly špagety a rajská. Pokud se tety rozhodnou mě vzít příští rok zase, budu hodně šťastný. Předem děkuji.

Matěj Pošmourný

Zprvu jsem nevěděla, co od pobytu čekat...

Na pobyt s ranou péčí jsme se přihlašovali celkem brzy, kdy naše miminko bylo ještě na houbách. Tenkrát jsem si říkala, je to za dlouho, malému budou už čtyři měsíce, tak to bude pohodové. Jak se pobyt blížil, tak jsem měla trochu

obavy, abychom to všechno zvládli. A nyní musím říct, že všechny strachy byly absolutně zbytečné!

Když jsme odjížděli směr Lučkovice, nevěděla jsem, co od pobytu čekat, nikdy jsme nic podobného ne-

absolvovali. Musím tedy tímto vyslovit, tedy spíše napsat a poslat velké díky týmu rané péče ze Stodůlek za to velké srdce na dlani, s kterým pobyt

vymýšleli a připravovali. Věřím, že sestavit tak nabitý program s ohledem na děti s různými problémy a ještě večerní bonusy pro rodiče nebylo vůbec nic lehkého. Všechny aktivity, kterým jsem přihlížela nebo mi pak manžel s dcerkou vyprávěli, byly bezvadně promyšlené a pro zúčastněné maximálně zajímavé a přínosné.

Ať už ranní „dobré ráno,“ hravá logopedie, různé výtvarné činnosti, terapie, které jsem znala z doslechu, nebo jsem nevěděla, co si pod názvem představit, večerní pohádka o prasátkách, i večerní „hraní“ pro rodiče – to vše jsme nasávali

všemi smysly a bezvadně si pobyt užili. Barborka stále o pobytu vypráví a naráží na různé zážitky, které za ten necelý týden prožila a vzpomíná na nové kamarády, na velké pískoviště, na houpáčky.

Jsem vděčná a moc ráda, že jsme mohli jet, rozšířili si tímto obzory a navázali několik přátelství. Takže ještě jednou – moc díky všem z rané péče a také z MŠ a SPC Štíbrova – paní učitelce Broučkové a Beníkovi a paní Blance Bartošové! Snad se příští rok uvidíme zas!

Barborka, Martínek, Jiří a Eva Malátovi

Celou noc jsem spal jako dudek

Pobyt s ranou péčí byl velice dobrý nápad a s rodiči i se psem Pétou jsme se shodli, že bychom si v Lučkovcích klidně stříhli ještě jeden týden navíc.

Mně se pobyt moc líbil.

Skvělé bylo, že celý program mohly absolvovat i děti, které zatím moc

neběhají. Ani chvíli jsem se nenudil a večer jsem byl vždycky tak umordovanej, že jsem hned usnul a celou noc jsem spal jak dudek, což se zase líbilo mamince. Říkala, že by to

takhle brala i doma.

Výrobky a knížku jsem vzal do školky, tetám i dětem pro inspiraci. Naše výrobky měly velký

úspěch, je to vidět i z fotografií, které připojujeme.

Ze všeho nejvíc se dětem i tetám líbil

videozáznam naší produkce Třech malých prasátek. My ze speciální školky Zvonek v Kladně si totiž také pravidelně zpíváme a hrajeme pro naše rodiče i divadlo.

Všechny moc zdravíme a budeme se těšit, že se příští rok znovu sejdeme.

Ládík Jerman, jeho rodiče a pes Pěťá

Dámská jízda v Lučkovících

Na pobytu s ranou péčí bylo hodně dětí. Měly jsme tam dívčí tým a pořádně jsme si spolu pohrály. Nejvíc mne bavila výtvarka. Vytvořila jsem si moře, hudební nástroj deštnou hůl, šneky a domeček pro prasátko. Sobě a babičce k narozeninám jsem uplстила motýlka. Babička měla velkou radost. A potom jsem si vyrobila ještě dráčka. Naučila jsem se pohádku o třech prasátkách. Každý den ji zpívám Anežce a Toničce. Byli jsme na dlouhém výletu v restauraci skoro s celým táborem. Jen máma zůstala doma, protože ségry spaly a nechtěla je budit. Zajímalo by mne, zda v rybníku Labuť plují také labuť. Žádné jsem tam neviděla. U školky také máme rybník Labuť a tam plují labuť a kačenky. Na pobytu se mi líbilo moc. Doufám, že tam zase pojedeme znova. Bětko 5 a půl roku

Děti tam ha ha ha. Kluk tuli tuli. Ham ňam. Mámá, mimi, Atí, Čanča. Táta, Žofí ne, dům.

(Volný překlad: Bylo tam s námi hodně dětí a byla legrace. Docela se mi líbil jeden kluk (Vojta), a tak jsem si s ním chtěla hrát, tulit ho a pusinkovat. Jídlo bylo chutné - zejména závěrečné buřty. Pobyt jsme absolvovaly v sestavě máma, miminko Tonča, starší ségra Bětko a já Anežko. Táta a náš pes Žofka s námi bohužel nebyli. Zůstali doma.) Anežko 3 roky

Ááá... (Volný překlad: Chci mlíko, mazlit, nosit v náručí, přebalit a to vše teď hned!) Antonie 2 měsíce

No co ještě dodat?!? Holky již řekly skoro vše podstatné za mne.

Snad jen, že jsem se pobytu v této pro nás relativně nové sestavě přeci jen trochu obávala. Anežko (naše holčičko s Downovým syndromem) je momentálně jak neřízená střela, chvíli neposedí a představa, že ji

Já osobně jsem si na pobytu po dlouhé době báječně odpočinula. Strava i bohatý doprovodný program byly zajištěny, já tak nemusela ani vařit, ani uklízet, ani vymýšlet holkám pestrou zábavu. Bětko se líbily zejména výtvarné dílny, Anežko zase preferovala hudební program a cvičení. I já si přišla na své.

jsem s holkami po deváté a budila je až na snídani a zdířmla si s nimi většinou i po obědě. Prostě ideální dovolená! Neméně příjemné bylo také setkání se starými známými a velmi ráda jsem také poznala řadu skvělých dětí a jejich rodin.

Ráda bych touto cestou ještě jednou poděkovala poradkyním rané péče za skvělou organizaci

Ocenila jsem možnost návštěvy máma a tejpování od paní Renaty Kunzmannové. Obojí mi udělalo velmi dobře. Velikou inspirací ohledně Anežčiny budoucí studijní dráhy mi byla беседа s paní Blankou Bartošovou z SPC při MŠ Štíbrova.

honím po táboře, lukách a lesích s Tončou u prsu mne trochu děsila. Nakonec to tak bylo jen párkrát. :-)

A to díky nemalé pomoci vstřícných studentek, poradkyň rané péče i ostatních účastníků pobytu, kteří Anežku honili se mnou. Tímto všem ještě jednou děkuji za pomoc a podporu!

Díky tomu, že v bungalovu nebyl telefonní signál ani připojení k internetu, neměla jsem tendenci ani šanci „něco málo“ vyřizovat, pracovat či jen tak prokrastinovat na internetu. Tak skvěle jako v Lučkovících jsem se dlouho nevyšpala. Usínala

a bohatý program a vůbec možnost takto příjemně odpočinkově, ale přitom aktivně a smyslně strávit čas s řadou báječných lidí.

Anežko, Bětko, Toničko a Lenka Hečkoví

Tříletý Vojtišek si našel první lásku

Letošní pobyt s ranou péčí byl pro nás premiérový. Pobývali jsme v areálu obklopeném loukami a lesy v Lučkovcích v jižních Čechách. Připravený program nás překvapil svou rozmanitostí a byl přínosný jak pro děti, tak i pro rodiče. Ani chvíli jsme se nenudili. Počasí nám přálo, a tak spousta aktivit probíhala venku.

Ranní písničky a básničky se znakováním, tvořivá dílnička, hravé odpoledne s plněním úkolů, logo-

pedie, jóga, muzikoterapie, canisterapie s pejskem Beníkem, pro nás úplně neznámé tejpování, malování na trička, plstění, masáže, večerní pohádka „O třech prasátkách“ („Nepustím, nepustím, mám růžový rypáček, ale nej-

sem hlupáček, nejsem hlupáček...“ pro případ, že by někomu přestala melodie pohádky znít v hlavě dřív, než nám), zajímavá beseda o integraci s paní PaedDr. Blankou Bartošovou. Snad jsem na nic nezapomněla. A to všechno jsme stihli za pouhých šest dní!

My rodiče jsme se scházeli ještě večer, když dětičky spaly, a sdělovali jsme si cenné informace o svých zkušenostech, radostech i starostech s našimi zlatíčky, a to až do ranních hodin. I starší sourozenci měli o zábavu postaráno a ani si nevzpomněli na technické možnosti (dvd přehrávač, nebo iPad), které jsme s sebou vezli naprosto zbytečně.

Náš tříletý Vojtišek s Downovým syndromem si našel svou první lásku Anežku a spoustu nových kamarádů a kamarádek. Pobyt jsme si opravdu náramně užívali a do-

mů přijeli odpočatí a s dobrou náladou. Chtěli bychom moc poděkovat Dorince za krásnou knížku, ochotnému personálu RZ Pošta v Lučkovcích a v neposlední řadě celému týmu rané péče za organizaci a za to, že jsou.

Katičovi s Vojtiškem

Rozjíždíme půjčovnu pomůcek

O zřízení půjčovny rehabilitačních pomůcek jsme přemýšleli v rané péči již dávno; chtěli jsme klientům nabídnout možnost vyzkoušet pomůcku ještě před tím, než se pustí do -často složitého- procesu shánění prostředků na její pořízení. A letos se konečně zadarilo!

Díky projektu NATO (NATO Charity Bazaar), v jehož rámci jsme získali 272 500,- Kč, se pouštíme do nákupu pomůcek, o kterých víme, že je o ně mezi klienty největší zájem. Půjčovnu navíc doplňují věci, které nám věnovaly klientské rodiny či různé charitativní organiza-

ce; již v tuto chvíli tu najdete různá chodítka, tříkolky, kočárky...

A jak to celé funguje? Katalog je klientským rodinám přístupný po zadání hesla přímo z našeho webu, zájemce si tedy danou věc vybere a je-li pomůcka volná, jeho poradkyně ji přiveze až domů. Služba je bezplatná, pomůcku má rodina k dispozici po dobu 6 měsíců.

A na závěr ještě prosba. Máte-li doma pomůcku, ze které vaše dítě vyrostlo a teď třeba jen

někde překáží, darujte ji, prosím, do naší půjčovny – dáte jí tím příležitost odvést ještě kus dobré práce.

Děkujeme!

Pavla Skalová

Výzva Národní rady zdravotně postižených ČR k posuzování průkazů OZP

Vážení přátelé,

v poslední době dostáváme mnoho podnětů o odebrání průkazek ZTP nebo ZTP/P. NRZP ČR považuje tento stav za neudržitelný. Domníváme se, že se jedná o jakousi kampaň vůči OZP.

Prosím Vás o Vaše zkušenosti s posuzováním nároku na průkazy OZP nebo i posuzování

nároku na příspěvek na péči. Prosím, abyste svoje příběhy popsali, tak jak se odehrály, a zároveň napsali i souhlas s případným uveřejněním. K tomu je ovšem nezbytné napsat svoji adresu a telefonické spojení.

Chceme vyvolat k tomuto problému jednání, ale bez konkrétních poznat-

ků a konkrétních příběhů to není možné. Od 1. 1. 2014 došlo k úpravě zákona č. 329/2011 Sb., o poskytování dávek OZP. Tato úprava by měla být výhodnější při posuzování nároku na průkaz OZP. Ve skutečnosti však dochází ke zhoršení situace. Považujeme to za poněkud zvláštní stav, kdy právní předpis je výhodnější, ale posuzování ze strany posuzujících orgánů je přísnější. Společně tudíž na Vaši pomoc a podporu.

Přeji Vám všechno dobré.

Mgr. Václav Krása
předseda NRZP ČR
v.krasa@nrzp.cz

<http://www.nrzp.cz/aktualne/informace-predsedy-nrzp-cr/1206-informace-c43-2014-socialni-setreni.html>

Národní rada osob
se zdravotním postižením ČR

Raná péče Diakonie ČCE

středisko v Praze 5 - Stodůlkách
Vlachova 1502
155 00, Praha 5 - Stodůlky
tel: 235 518 392
e-mail: stodulky@rana-pece.cz
www.rana-pece.cz
stredisko-stodulky.diakonie.cz
č.ú. 6015-0127747339/0800

Poradkyně rané péče

Eva Cencialová
Mgr. Barbora Jiráková
Mgr. Alena Kunová
Mgr. Pavla Skalová
Mgr. Veronika Strenková
Mgr. Pavla Těhnišková

Sociální pracovnice

Mgr. Lucie Černíková

e-mail: prijmeni@rana-pece.cz

Náš web

Jak jste si určitě mnozí všimli, zapracovali jsme na našich webových stránkách (www.rana-pece.cz).

Snažili jsme se je zpřehlednit, celkově osvěžit a zaktualizovat. Pokud budete chtít, napište nám, jak se vám líbí a co by se na nich dalo případně vylepšit (na e-mail stodulky@rana-pece.cz).

Za všechny vaše nápady, tipy a připomínky budeme moc vděčné.

Eva Cencialová a Lucie Černíková